Ankenævnet for Forsikring

924/13-5

Den 7. oktober 2013 blev i sag nr. 82.808:

xxxxxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xxx xxxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har Familiens Basisforsikring II i Tryg Forsikring. Han klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at dække en anmeldt ansvarsskade forvoldt af hans søn.

Klagerens søn var den 4/6 2009 skyld i en brand i et garageanlæg på klagerens ejendom. Garageanlæggets forsikrer, Thisted Forsikring A/S, har i den anledning rettet et regreskrav mod sønnen. Det indklagede selskab har som ansvarsforsikrer for sønnen afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at skaden er forsætligt forvoldt, og at der i øvrigt er indtrådt forældelse.

Thisted Forsikring A/S forespurgte det indklagede selskab ved brev af 22/6 2009, om selskabet kunne anerkende erstatningspligten. Klagerens far anmeldte skaden til det indklagede selskab den 27/6 2009. Ved breve af 15/7 2009 til Thisted Forsikring A/S og klageren afviste det indklagede selskab at være erstatningsansvarligt med henvisning til, at klagerens søn var fyldt 14 år på skadestidspunktet, og at skaden var forvoldt med forsæt.

2. 82.808

Ved stævning af 24/5 2012 anlagde Thisted Forsikring A/S sag mod klagerens søn, der efterfølgende adciterede det indklagede selskab. Sagen er efterfølgende blevet henvist til afgørelse ved Ankenævnet for Forsikring.

Af Thisted Forsikring A/S stævning udtaget mod klagerens søn fremgår bl.a.:

"**Påstand:**
Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale kr. 798.275,43 med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Sagsfremstilling:
Sagsøgte var den 4. juni 2009 skyld i en brand i et garageanlæg ved ... Sagsøgte var på daværende tidspunkt 14 år.

Branden opstod efter sagsøgtes forklaring til afhøringsrapporten (se nedenstående bilag …) på følgende måde:

'Afhørte forklarede, at han befandt sig i garagens baglokale, hvor han kedede sig. Han hentede en lighter og satte ild til noget papir fra nogle sukkerknalder.

Afhørte syntes ikke, at ilden var kraftig nok, og derfor tog han en lille benzindunk og overhældte det brændende papir med benzin. Pludselig var flammerne stor og afhørte smed benzindunken fra sig. Afhørte løb op til hovedindgangen til …pladsen, hvorfra der blev ringet til 112.'

Branden medførte betydelige skader på bygningen og løsøret i bygningen. Der var primært tale om sodskader.
…
Skadelidte, … ApS, drives og ejes så vidt vides af sagsøgtes forældre.

Sagsøgtes ansvar er dækket af Familiens Basisforsikring hos Tryg med police/skade nr. …

Sagsøger har derfor anmodet Tryg om at dække skaderne, idet sagsøgte efter sagsøgers opfattelse har handlet groft uagtsomt i forbindelse med branden. Grov uagtsomhed er dækket af sagsøgtes ansvarsforsikring hos Tryg.

Sagsøger har ved brev af 22. juni 2009 anmeldt skaden til Tryg, jf. **bilag ...**

Tryg har efter en lang korrespondance afvist at dække skaderne, fordi sagsøgte - efter Trygs opfattelse - har handlet forsætligt, og fordi forsætlige handlinger ikke er omfattet af ansvarsforsikringen hos Tryg.
…
Anbringender:
Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,
at sagsøgte har handlet groft uagtsomt/forsætligt,
at sagsøger har et regreskrav mod sagsøgte efter reglen i erstatningsansvarslovens § 19, stk. 2, nr. 1,
at sagsøger har udbetalt erstatning på I alt kr. 798.275,43, samt
at de almindelige erstatningsbetingelser er opfyldt."

3. 82.808

Af foreløbigt svarskrift afgivet af klagerens advokat fremgår bl.a., at kravet bestrides størrelsesmæssigt med henvisning til, at en del af skaderne skyldtes et af sagsøgeren engageret oprydningsfirma. Ved samme lejlighed indgav klagerens advokat adcitationsstævning mod det indklagede selskab. Adcitationsstævningen er dateret den 25/6 2012 og er modtaget i retten den 2/7 2012.

Ved brev af 24/7 2012 til nævnet har selskabet hertil bl.a. anført:

"**Vores vurdering af sagen**
Indledningsvis er det vores vurdering, at vores kundes krav om dækning over ansvarsforsikringen må betragtes som forældet i henhold til FAL § 29, endvidere er det forsat vores opfattelse, at skaderne, i hvert fald sodskaderne, er forvoldt med forsæt.

Vi vil i det efterfølgende argumentere for disse holdninger.

Vedrørende forældelse.
Det er vores opfattelse, at starttidspunktet for vurderingen af forældelsen må sættes til tidspunktet for skadens opståen, hvilket er den 5. juni 2009.

På dette tidspunkt var vores kunde bekendt med, at der var sket en skade, samt at denne var forvoldt af sønnen. Erstatningskravet og derfor også kravet over ansvarsforsikringen må derfor betragtes som rejst på dette tidspunkt.

Efter modtagelsen af vores kundes anmeldelse af skaden den 30. juni 2009, meddeler vi kunden den 15. juli 2009, at vi ikke kan tilbyde dækning over ansvarsforsikringen, idet skaden er forvoldt med forsæt.

Vores kunde eller dennes advokat foretager først afbrydelse af forældelsen ved udtagelse af adcitationsstævning, der er dateret den 25. juni 2012 med modtaget i Retten i … den 2. juli 2012. Stævningen i hovedsagen er dateret den 24. maj 2012.

Adcitationsstævningen er således dateret og modtaget i Retten mere end 3 år efter at skaden er sket.

Der har ikke i den mellemliggende periode været forhandlinger mellem os, og vores kunde.

At vi den 29. marts 2012 fremsender kopi af korrespondancen mellem os og Thisted Forsikring og dennes advokat, ændre ikke på, at der ikke har været forhandlinger mellem os og kunden, ligesom vores kunde eller dennes advokat har haft en rimelig tid, til at foretage afbrydelse af forældelsen.

Dette er ikke foretaget før end mere end 3 år efter vores kunde havde kendskab til skaden, hvorfor kravet i henhold til FAL § 29 må betragtes som værende forældet.

Vedrørende forsæt.
Af den politirapport, der blev optaget umiddelbart efter skaden fremgår følgende:

'Afhørte forklarede, at han befandt sig i garagens baglokale, hvor han kede sig. Han hentede en lighter og satte ild til noget papir fra nogle sukkerknalder.

Afhørte syntes ikke ilden var kraftig nok, og derfor tog han en lille benzindunk og overhældte det brændende papir med benzin. Pludselig var flammerne store og afhørte smed benzindunken fra sig.
Afhørte løb op til hovedindgangen til campingpladsen, hvorfra der blev ringet 112.'

Ud fra denne rapport kan det konstateres, at vores forsikringstagers søn havde til hensigt, at starte et bål, ved at sætte ild til noget papir. Da bålet, efter sønnens opfattelse ikke var stort nok, hentede sønnen en dunk benzin, som han hældte på bålet.

Vores kundes søn har således haft forsæt til at starte en ildebrand, samt forsæt til, at denne ildebrand skulle blive større, end det han allerede havde opnået ved at tænde papiret.

Vores kundes søn vælger bevidst at hælde benzin på bålet, for at gøre dette større end det allerede opnåede, og han kan derfor ikke betragtes som uvidende om, at det at hælde benzin på et bål, vil gøre dette større.

Det er endvidere … fortsat vores opfattelse, at vores kundes søn, burde have kunnet indse, at det at hælde benzin på et bål, vil medføre, at bålet bliver større, og derved kan forvolde kraftige skader, både i form af sodskader, og i form af brandskader.

Vores forsikringstagers søn burde således have indset, at handlingen med at tænde et bål, og derefter hælde benzin på dette, indebærer en nærliggende risiko for, at der sker skader, herunder væsentlig sod og brandskader; men dette har ikke afholdt sønnen fra at foretage denne handling.

Ud fra de foreliggende oplysninger er det således fortsat vores opfattelse, at antændelse af papir og benzin inden døre, indebærer en så åbenlys risiko for at forvolde skader, at vores forsikringstagers søn må have indset, eller burde have indset, at skaderne var en sandsynlig følge af handlingen.

På denne baggrund er det stadig vores opfattelse, at handlingen og dermed også skaderne er foretaget med forsæt.

Det er endvidere vores opfattelse, at hændelsesforløbet i denne sag er sammenlignelig med Ankenævnets kendelse ANF1989.24.067.

I den kendelse havde to børn på henholdsvis 15 og 14 år, uden tilladelse begivet sig ind i et rum med halmballer, hvor de havde lavet en mindre hule. Børnene havde gentagne gange tændt tændstikker, som der smed i halmen, for derefter at slukke ilden. På et tidspunkt opstår der en større brand i halmen, som børnene ikke kan slukke, hvorfor halmlageret brændte ned.

Ankenævnet fandt i kendelsen, at den opståede brandskade var en påregnelig følge af drengenes handlemåde, hvorfor branden måtte anses for forvoldt med forsæt.

I den konkrete sag vælger vores kundes søn, at hælde benzin, hvilket er en meget brandbar, nærmest eksplosiv, væske på et allerede tændt bål, hvorfor følgerne efter dette ligeledes må betragtes som en påregnelig følge af handlingen, og derfor forvoldt med forsæt.

Endvidere kan vi henvise til kendelse ANF2004.63.696, hvor en 15 årig person smed et kanonslag ind i et venterum. Det var forsikringstagerens opfattelse, at sønnen ikke kunne have

overskuet, at denne handling ville medføre, at samtlige ruder i venteværelset ville gå i stykker, hvorfor forsikringstageren i kendelsen var af den opfattelse, at skaden ikke var opstået ved en forsætlig handling.

Ankenævnet for Forsikring fandt, at skaden var forvoldt med forsæt, hvorfor forsikringsselskabet ikke skulle yde dækning for skaderne på ruden, idet Ankenævnet må have fundet, at skaderne på ruderne var en påregnelig følge af, at smide et kanonslag ind i venterummet.

Yderligere henviser vi til kendelse ANF2007.70.125, hvor en dreng satte ild til noget papir i nærheden af nogle skraldespande og et hegn. Ligeledes her fandt Ankenævnet, at en 14 årig dreng må kunne påregne, at der er nærliggende fare for antændelse af skraldespandene og senere plankeværket.

Det er vores opfattelse, at denne kendelse ligeledes er sammenlignelig med denne verserende sag, netop fordi en 14 årig burde kunne påregne, at der vil opstå skader, når der hældes benzin på et allerede brændende bål."

Ved brev af 27/8 2012 til nævnet har klagerens advokat hertil bl.a. bemærket:

"Ad forældelse:
Det må for det første afvises, at klagers krav mod Tryg skulle være forældet.

Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1 henviser til reglerne i forældelsesloven med enkelte modifikationer, jf. bestemmelsens stk. 2-6.

Forældelseslovens udgangspunkt er en 3-årig forældelse. Forældelsesfristen afbrydes dog bl.a. ved forhandlinger mellem skyldneren og fordringshaveren, jf. forældelseslovens § 21, stk. 5, hvorefter forældelse tidligst indtræder 1 år efter det tidspunkt, hvor forhandlingerne må anses at være afsluttet.

I denne sag har der været forhandlinger mellem Thisted Forsikring g/s og det indklagede selskab Tryg i perioden fra den 25. juni 2009 og frem til den 29. marts 2012, hvor Tryg samtidig har skrevet til klagers far, … og orienteret ham om den seneste korrespondance mellem forsikringsselskaberne og om muligheden for at klage til Ankenævnet for Forsikring.

Forhandlingerne kan derfor tidligst anses for afsluttede den 29. marts 2012, fra hvilket tidspunkt der løber en 1-årig forældelsesfrist.

Det bemærkes, at det ikke gør nogen forskel, at forhandlingerne ikke er foregået direkte mellem klager/klagers far og Tryg, men derimod mellem Thisted Forsikring og Tryg, idet Thisted Forsikring med det rejste regreskrav må anses at være indtrådt i klagers/sikredes ret imod Tryg.

At det først er ved brev af 29. marts 2012, at forhandlingerne, som involverer klager, sluttes, bestyrkes af, at det også først er ved brev af samme dato, at Tryg orienterer klagers far om muligheden for at klage til Ankenævnet for Forsikring.

Da klager har adciteret Tryg i retssagen med Thisted Forsikring g/s ved adcitationsstævning af 25. juni 2012, som er modtaget i Retten i … den 26. juni 2012, hvilket er inden 1 år fra den 29. marts 2012, må det derfor afvises, at klagers krav mod Tryg skulle være forældet.

Ad forsæt:

6. 82.808

Klager havde i en fysiktime i skolen fået forevist et forsøg, hvor der blev sat ild til en sukkerknald. Det var dette forsøg, han ønskede at eftergøre, da han den 4. juni 2009 forsøgte at sætte ild til en indpakket sukkerknald. Han valgte at prøve at eftergøre forsøget på et betongulv i et garageanlæg ved ...

Der lå ikke noget på betongulvet umiddelbart ved siden af det sted, hvor han prøvede at antænde sukkerknalden, og da han ydermere havde set forsøget udført i skolens fysiklokale, havde han ingen grund til at tro, at han kunne forvolde nogen skade derved. Læreren havde direkte opfordret eleverne til at prøve at eftergøre forsøget derhjemme.

Da klager imidlertid havde svært ved at få sukkerknalden til at brænde, ville han hælde lidt benzin over sukkerknalden. I den forbindelse tabte han dunken med benzin, som løb ud på gulvet og brændte, hvorefter han gik i panik og løb fra garageanlægget op til …pladsens hovedindgang, hvorfra der blev ringet 112.

Den brændende benzin på gulvet i garageanlægget forårsagede omfattende sodskader.

På den baggrund gøres det gældende, at klager - inspireret af et fysikforsøg, som han har set udført inde i et fysiklokale - alene har haft til hensigt at tænde ild til en sukkerknald, som han havde placeret på et betongulv i sikker afstand fra andre ting, hvilket i sig selv alene kan kategoriseres som simpelt uagtsomt.

Det må afvises, at der som anført af Tryg skulle have været tale om et bål. Klager har alene forsøgt at sætte ild til en indpakket sukkerknald, dvs. en sukkerknald med et stykke papir på ca. 2 x 2 cm. I den forbindelse skal jeg samtidig understrege, at der ikke gik ild i selv garageanlægget, men kun i benzinen, hvilket medførte omfattende sodskader.

Klager havde alene til hensigt at hælde en lille smule benzin på sukkerknalden, for at den kunne brænde, og kan anerkende, at han derved handlede groft uagtsomt.

Han har imidlertid aldrig haft til hensigt, at der skulle løbe en hel dunk benzin ud over gulvet, som skulle begynde at brænde. Denne del af forløbet beror på et uheld, idet han tabte dunken med benzin.

Sagt med andre ord har klager hverken *villet* fremkalde forsikringsbegivenheden eller forstået, at forsikringsbegivenheden ville indtræde som en nødvendig eller overvejende sandsynlig følge af hans handling. Det må derfor også afvises, at klager skulle have handlet forsætligt.

Det taler da også imod, at klager skulle have handlet forsætligt, at der ikke er blevet rejst nogen straffesag mod ham.

Selv hvis Ankenævnet for Forsikring skulle vurdere, at klager har handlet forsætligt, gøres det gældende, at klager *ikke* har haft forsæt til følgerne af handlingen, hvorfor han ikke kan afskæres fra at kræve følgerne af handlingen dækket af sin ansvarsforsikring, det indklagede selskab. Til eksempel på, at det er afgørende, om der har været forsæt til følgen af en forsætlig handling, kan henvises til afgørelsen i AK 50.190, lige som jeg kan henvise til 'Dansk Forsikringsret', 9. udgave fra 2012, af Henning Jønsson og Lisbeth Kjærgaard, side 294 ff., afsnittet 'Følger af forsætlige handlinger'.

Endelig skal jeg bemærke, at forsikringsselskabet har bevisbyrden for, at klager skulle have handlet forsætligt, hvilken bevisbyrde ikke anses at være løftet.

Det indklagede selskab har til støtte for deres synspunkt om, at klager skulle have handlet forsætligt, henvist til Ankenævnets afgørelser i ANF 2007.70.125, ANF 2004.63.696 og ANF 1989.24.067.

Hertil skal jeg bemærke, at afgørelsen fra 2007 efter min opfattelse ikke er sammenlignelig med denne sag, idet der i den pågældende sag var blevet sat ild til noget papir anrettet umiddelbart op til nogen skraldespande af plastik - i nærværende sag var der ikke noget, der kunne brænde i umiddelbar nærhed af sukkerknalden.

I forhold til afgørelsen fra 2004 kastede skadevolderen et stort kanonslag, som var ulovligt og købt illegalt, ind i et venterum af glas. Der er efter min opfattelse endog meget stor forskel på, hvad man må kunne forvente at forvolde af skader ved at smide et sådant kanonslag ind i et venterum af glas, og på, hvad man må kunne forvente at forvolde af skader ved at tænde ild til en sukkerknald på et betongulv, hvor der ikke ligger noget umiddelbart ved siden af sukkerknalden. Jeg mener derfor heller ikke, at denne afgørelse er sammenlignelig i forhold til nærværende sag.

Endelig skal jeg i forhold til afgørelsen fra 1989 bemærke, at heller ikke denne sag er sammenlignelig med nærværende, idet det at lege med skiftevis at sætte ild til og slukke ilden i halmen i et halmlager har en helt anden og langt mere farlig karakter end at prøve at sætte ild til en sukkerknald på et betongulv.

Derimod er nærværende sag efter min opfattelse sammenlignelig med følgende afgørelser:

ANF 1993.34.225, hvor det forhold, at klagers samlever i beruset tilstand havde hældt % liter benzin blandet med olie ind i et fyr, hvorved der opstod en stikflamme, som medførte en brandskade, alene blev karakteriseret som groft uagtsomt.
AK 46.036, hvor klagers 14-årige søn, som, så vidt ses af kendelsen, mistede synet som følge af, at en sejlgarnsbombe, som han selv havde lavet, eksploderede op i ansigtet på ham i en afstand af en arms længde, alene blev anset at have handlet uagtsomt.

U 2010.2530 H, hvor en 14-årig dreng var brudt ind i en nedlagt fabriksbygning sammen med en yngre dreng og havde forvoldt en omfattende brand som følge af, at han havde smidt en tændt tændstik, som havde ramt noget (brændbar) væske, som var løbet ud på gulvet. Landsrettens flertal fandt under hensyn til drengenes forklaringer ikke, at forsikringsselskabet havde ført tilstrækkeligt bevis for, at den 14-årige ved grov uagtsomhed skulle have pådraget sig erstatningsansvar over for forsikringsselskabet i anledning af brandskaden. Højesteret tiltrådte, at det ikke var tilstrækkeligt godtgjort, at den 14-årige havde handlet groft uagtsomt."

Ved brev af 11/9 2012 til nævnet har selskabet hertil bl.a. anført:

"**Ad forældelse.**
Vores kundes advokat har flere indsigelser vedrørende forældelsen, og vi vil i det efterfølgende gennemgå disse.

Indtræden i kravet.
Det er vores kundes advokats opfattelse, at det er uden betydning om der har været ført forhandlinger mellem vores forsikringstager eller Thisted Forsikring, idet Thisted forsikring efter advokatens opfattelse indtræder i vores kundes ret mod ansvarsforsikringen.

Hvorvidt der har været tale om forhandlinger, vil vi gennemgå senere.

8. 82.808

Skadelidtes indtrædelsesret overfor en ansvarsforsikring er reguleret i Forsikringsaftalelovens 95.

Af denne bestemmelse fremgår følgende:

'Når den sikredes erstatningspligt overfor den skadelidte er fastslået og erstatningens størrelse bestemt, indtræder den skadelidte i sikredes ret mod forsikringsselskabet'

Dette medfører i den konkrete sag, at det er en forudsætning for Thisted Forsikrings indtræden i vores kundes rettigheder overfor os, at erstatningspligten er fastslået, og erstatningens størrelse er bestemt.

Ud fra de foreliggende oplysninger finder vi ikke, at dette er tilfældet, allerede fordi, der verserer en retssag netop omkring disse spørgsmål.

Det er således vores opfattelse, at Thisted forsikring ikke er indtrådt i vores kundes rettigheder mod os.

Idet Thisted Forsikring ikke er indtrådt i vores kundes krav mod os, er det vores kunde, der i forældelseslovens regi må betragtes som fordringshaveren.

At forældelseslovens bestemmelse omkring forhandlinger alene vedrører forholdet mellem sikrede og forsikringsselskabet fremgår også af Dansk Forsikringsret 9. udgave af Henning Jønsson og Lisbeth Kjærgaard side 555ff.

På disse sider er det efter vores opfattelse pointeret, at forhandlingerne skal foregå mellem sikrede og forsikringsselskabet, for at bestemmelsen kan finde anvendelse.

Ved en gennemgang af sagen kan det konstateres, at vi den 15. juli 2009 meddeler vores kunde, at forholdet ikke er omfattet af forsikringen, idet det er vores opfattelse, at skaderne er forvoldt ved forsæt.

Vores kunde reagerer ikke på denne henvendelse, og det næste der sker i forhold til vores kunde er, at vi den 29. marts 2012 sender kopi af de henvendelser, som vi havde modtaget fra Thisted Forsikring, vores besvarelser.

Samtidig meddeler vi kunden i det brev, at Thisted Forsikring G/S har varslet et regreskrav mod kundens søn, samt at der desværre ikke er dækning på den tegnede forsikring.

I brevet der er sendt mere end 2 måneder før forældelsens indtræden oplyser vi endvidere kunden om, at sagen kan indbringes for Ankenævnet for Forsikring, og det er vores opfattelse, at dette er rimelig tid for kunden til at overveje og iværksætte en indbringelse af sagen for Ankenævnet for forsikring.

Baggrunden for vores underretning af kunden var endvidere, at det af Thisted forsikrings advokats brev forud for den 29. marts 2012 fremgår, at Thisted Forsikring nu ville stævne vores kunde.

Det var således efter vores opfattelse passende at orientere vores kunde om, at vi fastholdt vores afgørelse om at skaden var forvoldt med forsæt, og at kunden kunne få den oprindelige afgørelse prøvet ved Ankenævnet.

Ud fra ovenstående er det endvidere vores opfattelse, at der ikke har været ført forhandlinger mellem fordringshaveren, i dette tilfælde vores kunde, og skyldneren, i dette tilfælde os.

Da det er en forudsætning for anvendelse af Forældelseslovens § 21 stk. 5, at der er ført forhandlinger mellem fordringshaveren og skyldneren, og da der ikke er ført sådanne forhandlinger mellem disse parter, vil forældelseslovens § 21 stk. 5 ikke kunne finde anvendelse, hvorfor forholdet må anses for forældet.

Er der ført forhandlinger med Thisted forsikring.
For god ordens skyld vil vi kommentere på vores kundes advokats opfattelse af, at der skulle være ført forhandlinger, som nævnt i Forældelseslovens § 21 stk. 5 mellem Thisted Forsikring og os.

I forældelsesloven er der ikke umiddelbart nogen fortolkning af begrebet forhandling; men det fremgår af Dansk Forsikringsret 9. udgave side 556 nederst, at der skal være tale om realitetsforhandlinger, for at bestemmelsen kan finde anvendelse.

Af Karnov note 176 til Forældelsesloven § 21 stk. 5 fremgår det, at der skal være tale om egentlige forhandlinger mellem parterne om kravet eller grundlaget for dette, således at kreditor har føje til at antage, at det ikke er nødvendigt at iværksætte retslige skridt for at undgå forældelse.

I vores korrespondance med Thisted forsikring har vi konsekvent meddelt, at det var vores opfattelse, at sodskaden, som minimum, var forvoldt med forsæt, og Thisted Forsikring kunne derfor ikke med føje antage, at det ikke var nødvendigt at iværksætte retslige skridt, for at undgå forældelse i sagen.

Det er således vores opfattelse, at der ikke har foregået realitetsforhandlinger, som begrebet er defineret i teorien, mellem Thisted Forsikring og os, hvorfor brevvekslingen ikke har betydning for vurderingen af, om kravet er forældet eller ej.

Sammenfattende må vi fastholde, at vores kundes krav mod ansvarsforsikringen er forældet efter gældende regler.

Forsæt.
Vores kundes advokat har flere kommentarer vedrørende vores anbringelse omkring forsæt, og vi vil i det følgende gennemgå disse.

Vedrørende hændelsesforløbet
Af advokatens brev fremgår det blandt andet, at vores forsikringstagers søn ville gentage et forsøg, som han havde fået forevist i en fysiktime, hvor læreren endvidere skulle have anbefalet eleverne, at gennemføre forsøget derhjemme.

Forsøget skulle være, at tænde ild til sukker.

Herudover oplyser advokaten nu, at vores forsikringstagers søn tabte bunken med benzin, da han forsøgte at hælde det på det brændende papir til sukkerknalden,

I den forbindelse skal vi indledningsvis henlede Ankenævnets opmærksomhed på, at der ikke var vidner til hændelsen.

10. 82.808

Vores forsikringstagers søns første forklaring omkring hvad der skete, og hvad der var årsag til den opståede skade, fremgår af politiets forhørsrapport.

I denne rapport foreligger der ingen oplysninger om, at der var tale om gentagelse af et fysikforsøg, eller at benzindunken skulle være tabt af vores kundes søn.

Politirapporten oplyser, at vores forsikringstagers søn smed dunken fra sig, idet flammerne pludselig var blevet store.

Oplysningerne omkring fysikforsøget fremkommer første gang i sagen i forbindelse med Thisted Forsikrings breve til os; og oplysningerne om at der skulle være tale om tab af en dunk benzin, er først fremkommet nu, mere end 3 år efter hændelsen.

I relation til vurderingen af, om skaden er forvoldt ved forsæt eller ej, er der efter vores opfattelse stor forskel på, om dunken blev tabt eller blev smidt af vores kundes søn.

Vedrørende forklaringen omkring fysikforsøget er det vores klare opfattelse, at der næppe kan være tale om en gentagelse af forsøget. Vi finder det således ikke dokumenteret, at der i forbindelse med det pågældende fysikforsøg bliver anvendt benzin, og vi finder det ikke sandsynligt, at en fysiklærer skulle opfordre elever til at foretage forsøg, hvor der hældes benzin på åbne flammer.

Vi har forsøgt at finde fysikforsøg med antændelse af sukker, og har alene fundet to eksemplarer på dette.

I den ene af forsøgene vises det, at en sukkerknald er svær antændelig, medmindre der lægges lidt aske på sukkerknalden, hvorefter den brænder, med en forholdsvis kraftig røgudvikling.

I det andet forsøg tilsættes kaliumnitrat til sukkeret, hvorefter der er udviklet en røgbombe.

I begge forsøg vil der således udvikles kraftig røg; men i ingen af forsøgene er det foreskrevet, at der hældes benzin på åbne flammer.

Vi finder det således fortsat ikke dokumenteret, at vores forsikringstagers søn skulle have været i gang med at gentage et fysikforsøg. Men skulle det være tilfældet, viser de nævnte forsøg, at der vil udvikles kraftig røg, hvorfor det må lægges til, såfremt det anerkendes, at der var tale om eftergørelse af fysikforsøg, at vores kundes søn havde intentioner/forsæt til at skabe kraftig røg i lokalet.

Det er samtidig vores opfattelse, at den forsætlige handling ikke nødvendigvis ligger i selve den anførte gentagelse af forsøget.

Vores kundes søn burde have indset, at handlingen med at tænde ild til noget papir, og derefter hælde benzin på åbne flammer, indebærer en så åbenlys risiko for at forvolde skader, at skaderne var en sandsynlig følge af handlingen.

I vores kundes advokats brev er det anført, at arnestedet var midt på gulvet i hallen; men af de fotos, der følger med politirapporten må det konstateres, at arnestedet var temmelig tæt på malerspande.

Det er yderligere vores opfattelse, at vores forsikringstagers søn burde have indset, at der var åbenlys risiko for, at ilden ville sprede sig til disse spande, når der hældes benzin på åbne flammer.

Vores forsikringstagers advokat henviser i sit indlæg til 2 kendelser fra Ankenævnet samt Højesteretsdommen gengivet i U.2010.2530.

Vedrørende ANF 1993.34.225 er det vores opfattelse, at denne kendelse ikke er sammenlignelig med den verserende sag. I kendelsen var skadevolderen påvirket af spiritus, og den brandbare blanding blev smidt ind i et fyr, svarende til et lukket brandsystem.

I den konkrete sag, bliver ren benzin hældt på åben ild i nærheden af malerspande og andet oplag, der er brandbart.

AK 46.036 vedrører en personskade. Og det er generelt vedtaget i teorien, at der skal væsentlig mere til at fastslå forsæt, når der er tale om ulykkesforsikringer og personskader.

Ved højesterets behandling af U.2010.2530 blev det lagt til grund, at drengene ikke vidste hvilken type væske det var, de tabte tændstikken ned i.

I den konkrete sag er der ikke tvivl om, at vores forsikringstagers søn var bekendt med, at der var tale om benzin, og han bevidst hældte benzin på åbne flammer.

Det er fortsat vores opfattelse, at de af os nævnet kendelser må have præjudiciel betydning for vurderingen af forsættet, og vedrørende sagen fra 1989, finder vi, at det at hælde benzin på åben ild, tæt på oplagret materiale har en helt anden og væsentlig farligere karakter, end at tænde og slukke ild i halmballer.

Som minimum må de to forhold kunne sammenlignes, idet det at tænde ild i halm, indebærer en åbenlys risiko for en ukontrollabel brand, hvilket ligeledes kan fastslås om det at hælde benzin på åbne flammer.

Det er således fortsat vores opfattelse, at de konstaterede skader må betragtes som sket ved en forsætlig handling."

Ved brev af 18/10 2012 til nævnet har klagerens advokat hertil bl.a. bemærket:

"Ad forældelse:
Det må fastholdes, at forældelseslovens § 21, stk. 5 finder anvendelse på denne sag - om ikke direkte så analogt - således at forældelse tidligst indtræder 1 år efter det tidspunkt, hvor forhandlingerne må anses at være afsluttet.

Tryg har bl.a. anført, at der skal være tale om forhandlinger mellem sikrede og forsikringsselskabet, for at forældelseslovens bestemmelse om forhandlinger kan finde anvendelse. Til støtte for dette synspunkt har Tryg henvist til 'Dansk Forsikringsret', 9. udgave af Henning Jønsson og Lisbeth Kjærgaard side 555 ff., hvor dette synspunkt ifølge Tryg er pointeret. Ved læsning af de pågældende sider, kan jeg dog ikke se, at spørgsmålet om, hvem forhandlingerne skal have været imellem er noget tema, og såfremt Tryg fastholder dette synspunkt, skal jeg derfor venligst bede Tryg om nærmere at præcisere, hvorpå det støttes.

At der har været tale om egentlige forhandlinger mellem Tryg og Thisted Forsikring om kravet og grundlaget herfor, fremgår af forsikringsselskabernes korrespondance med hinanden om

sagen (stævningens bilag 6-12), som består af redegørelser for de respektive selskabers syn på sagen, med anmodning om det andet forsikringsselskabs bemærkninger hertil.

Ved brev af 8. marts 2012 udbad Thisted Forsikring sig Trygs stillingstagen med varsel om, at hvis Tryg helt eller delvist ville afvise forsikringsdækning, ville der blive udtaget stævning mod [klager]. Tryg afviste forsikringsdækning ved brev af 29. marts 2012, hvorved forhandlingerne må anses for afsluttede.

Jeg skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at forældelseslovens § 21, stk. 5 ifølge Karnovs note 176 til bestemmelsen både kan komme i spil hvor skyldneren udviser en sådan grad af imødekommelse over for kravet, at kreditor måtte kunne regne med, at der var rimelig udsigt til forligsmæssig løsning, og selv om skyldneren ikke anerkender grundlagt for kravet, hvis skyldneren stiller en stillingtagen i udsigt i forbindelse med de fortsatte forhandlinger.

På den baggrund og under hensyn til korrespondancen mellem Tryg og Thisted Forsikring må der efter min opfattelse anses at have været tale om forhandlinger i forældelseslovens § 21, stk. 5's forstand.

Derudover skal det bemærkes, at det er korrekt, at der verserer en retssag, men det er ikke et stridspunkt i retssagen, om [klager] er ansvarlig skadevolder eller ej - det er der for så vidt enighed om, at han er - og der er heller ikke tvivl om størrelsen af de beløb, som Thisted Forsikring som brandforsikring for skadelidte har udbetalt til skadelidte. Jeg mener derfor ikke, at det er berettiget, når Tryg afviser, at Thisted Forsikring er indtrådt i [klagers] krav mod Tryg.

Af alle disse grunde må det fastholdes, at der ikke er indtrådt forældelse, idet fristen på 1 år efter forældelseslovens § 21, stk. 5, løber fra den 29. marts 2012, og dermed ikke er overskredet.

Ad forsæt

Det forhold, at episoden ikke er beskrevet ned i detaljer i politirapporten, som i øvrigt er ganske kortfattet, kan ikke lægges [klager] til last.

Dertil kommer, at det må tages i betragtning, at [klager], som det også fremgår af politirapporten, var særdeles rystet og græd voldsomt, da han talte med politiet, samt at han på daværende tidspunkt kun var 14 år gammel, og af alle disse grunde ikke kan forventes at have været opmærksom på vigtigheden af at formulere sig helt præcist i situationen.

Hvad angår fysikforsøget, skal jeg bemærke, at der ikke indgik benzin i det forsøg, som [klager] havde set udført i en fysiktime. Det var kun fordi, han havde svært ved at få sukkerknalden til at brænde, at han som tidligere nævnt ville hælde lidt benzin over den. I det forsøg, han havde set udført i fysiktimen, var der ingen røgudvikling. Han kan ikke huske, hvad forsøget nærmere hed, men såfremt Tryg tillægger det afgørende betydning at få dette afklaret, vil han gerne prøve at tage kontakt til sin gamle skole, for at høre, om de kan være behjælpelige med yderligere oplysninger.

Da det netop var fordi [klager] havde svært ved at få sukkerknalden til at brænde, at han ville hælde lidt benzin over den, må det afvises, at han skulle have hældt benzin på *'åbne flammer',* som anført af Tryg.

Tryg har desuden anført, at arnestedet var tæt på nogle malerspande, og at [klager] burde have indset, at der var åbenlys risiko for, at ilden ville sprede sig til disse spande.

Det skal imidlertid understreges, at der ikke gik ild i malerspandene. Det eneste, der gik ild i var benzinen, og så var der et enkelt bordben på et værkstedsbord, som blev forkullet på overfladen, formentlig fordi benzinen var løbet ud på gulvet i retning mod bordet.

I forhold til Trygs bemærkninger til de påberåbte afgørelser skal jeg bemærke, at jeg er stærkt uenig med Tryg i, at det [klager] har gjort skulle have haft en helt anden og farligere karakter, end at tænde og slukke ild i halmballer, eller som minimum være sammenlignelig hermed. Tryg anfører i den forbindelse, at *'det at tænde ild i halm indebærer en åbenlys risiko for en ukontrollabel brand, hvilket ligeledes kan fastslås om det at hælde benzin på åbne flammer'.*

Jeg må på det kraftigste afvise, at det at hælde lidt benzin på en sukkerknald, som har svært ved at brænde, og som ligger på et betongulv på afstand af andet brændbart materiale, på nogen måde skulle kunne have en farlighed som svarer til bevidst at tænde og slukke ild i halmen i et halmlager."

I brev af 23/10 2012 til nævnet har selskabet hertil bl.a. anført:

"**Ad forældelse.**
Af Forsikringsretten side 556, sidste afsnit fremgår følgende:

'Indledes realitetsforhandlinger mellem den sikrede og selskabet inden forældelsesfristens udløb ....' (vores fremhævelse).

Det er vores opfattelse, at det netop her er pointeret, at forhandlingerne skal foregå mellem sikrede og forsikringsselskabet.

Dette er en naturlig konsekvens af forældelseslovens § 21 stk. 5, hvoraf det fremgår, at hvis der inden forældelsesfristens udløb er indledt forhandlinger mellem skyldneren og fordringshaveren indtræder forældelsen tidligst 1 år efter det tidspunkt, hvor forhandlingerne må anses for afsluttet.

På en ansvarsforsikring vil fordringen være, at dække et eventuelt erstatningsansvar, samt at afvise eventuelle uberettigede erstatningskrav, medmindre der ikke er dækning grundet betingelserne, og fordringshaveren vil derfor være forsikringstageren, der forsøges gjort erstatningsansvarlig.

En eventuel skadelidt har således ikke krav mod et forsikringsselskab førend erstatningspligten er fastslået og erstatningens størrelse bestemt, jfr. Forsikringsaftalelovens § 95.

Ud fra det foreliggende må det fastholdes, at erstatningsansvaret ikke er fastslået, samt at erstatningens størrelse ikke er fastlagt, hvilket må betragtes som konfirmeret ved at der er udtaget stævning mod vores forsikringstager.

Vores kundes advokat anfører i sit brev, at der er enighed om, at vores kundes søn er ansvarlig skadevolder; men dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at vores kundes søn er erstatningsansvarlig i sagen.

En forudsætning for, at der er et erstatningsansvar er i henhold til Erstatningsansvarslovens § 19, at skaden er forvoldt ved forsæt eller ved grov uagtsomhed.

Idet tingsforsikringsselskabet har måtte anlægge en retssag mod vores kundes søn, må det udledes, at der ikke forud for stævningens udtagelse har været enighed om, at der var handlet groft uagtsomt eller med forsæt, hvilket da også fremgår af sagsøgers anbringende i stævningen.

Det må således kunne fastslås, at selv hvis der er enighed om, at vores kundes søn er ansvarlig skadevolder, er der endnu ikke fastslået et erstatningsansvar og dermed en erstatningspligt, hvilket er forudsætningen for, at skadelidte kan indtræde i forsikringstagerens krav mod forsikringsselskabet jfr. Forsikringsaftalelovens § 95.

Endvidere fremgår det ikke af stævningen i hovedsagen, at der er enighed om størrelsen af det fremsatte erstatningskrav.

Det er således fortsat vores opfattelse, at forudsætningerne for indtræden i kravet mod forsikringsselskabet ikke er indtrådt endnu, samt at forudsætningerne for indtræden heller ikke var til stede på tidspunktet for forældelsen af vores forsikringstagers krav mod os.

Ud fra det foreliggende må vi således fastholde, at vores forsikringstagers krav mod os er forældet efter de gældende forældelsesregler.

Endvidere må vi fastholde, at der ikke i den korrespondance, som er i sagen, har været ført forhandlinger omkring forholdet, idet vi i samtlige henvendelse har fastholdt, at i hvert fald sodskaden er forvoldt med forsæt.

Den anførte forhandling har ikke været ført overfor vores kunde, der alene har fået meddelelse om, at forholdet efter vores opfattelse var forvoldt med forsæt.

Fordringshaveren på forsikringen (vores forsikringstager) har således ikke haft anledning til at tro andet, end at der ikke var dækning på forsikringen, og vores forsikringstager har haft rigelig tid til at foretage behørige skridt mod os i den relation, herunder eventuelt indbringe sagen for Ankenævnet før end forældelsen indtrådte.

Ad forsæt.
Vi har noteret os, at klagers advokat er enig i, at der ikke i fysikforsøget blev anvendt benzin, og der kan derfor efter vores opfattelse ikke være tale om en genskabelse af fysikforsøget, som tidligere anført af klagers advokat.

Herudover fastholdes det tidligere anførte omkring forsæt i sin helhed, og advokatens indlæg giver ikke anledning til yderligere kommentarer herfra."

I brev af 14/11 2012 til nævnet har klagerens advokat hertil bl.a. bemærket:

"Forhandlinger:
Det fastholdes, som også anført i mit brev af 18.10.2012, at der har været ført realitetsforhandlinger mellem Tryg (repræsenteret ved …) og Thisted Forsikring om kravet og grundlaget herfor.

Dette illustreres til eksempel af brev af 10.1.2012 fra Tryg til Thisted Forsikring (stævningens **bilag …),** hvoraf det på side 3 nederst er anført at '... *Tryg indstillet på at vurdere dækningen under skadevolders ansvarsforsikring på ny i forhold til eventuelle skader.'* Tryg beder samtidig om at modtage en specificeret opgørelse over de udbedrede skader og dokumentation herfor, og anfører, at bemærkninger imødeses.

15. 82.808

I brev af 15.2.2012 (stævningens **bilag …)** fra Tryg til Thisted Forsikring anfører Tryg, at det fortsat er deres opfattelse, at skaderne på ejendommen *'i et vist omfang' (side* 1, øverst) er påregnelige følger af skadevolders forsætlige handlinger. På brevets side 3, nederst, anfører Tryg dog desuden at *'Samtidig skal jeg dog endnu en gang understrege, at Tryg er indstillet på at vurdere dækningen under skadevolderes forsikring i forhold til eventuelle egentlige brandskader på bygningen. Jeg skal derfor igen bede om at modtage en specificeret opgørelse over de udbedrede skader og dokumentation herfor, herunder kopi af samtlige betalte fakturaer. Deres bemærkninger imødeses.'*

Tryg har således klart meldt ud, at de var indstillet på at vurdere dækningen, ligesom de har bedt om yderligere oplysninger, og i korrespondancen med Thisted Forsikring er de endvidere gået ind i en diskussion af rets- og ankenævnspraksis.

Det må på den baggrund fastholdes, at der har været ført realitetsforhandlinger mellem Tryg og Thisted Forsikring.

Dette bestyrkes da også af, at Thisted Forsikring både ved brev af 20.1.2012 og 8.3.2012 (stævningens **bilag …)** beder om Trygs endelige stillingtagen til sagen, hvilken Tryg meddeler ved brev af 29.3.2012 (stævningens **bilag …),** samme dag, som Tryg skriver til klagers far, …, med kopi af korrespondancen med Thisted Forsikring og orientering om muligheden for at klage til Ankenævnet for Forsikring (stævningens **bilag …).**

Jeg skal på den baggrund endnu en gang henlede opmærksomheden på, at forældelseslovens § 21, stk. 5 ifølge Karnovs note 176 til bestemmelsen både kan komme i spil hvor skyldneren udviser en sådan grad af imødekommelse over for kravet, at kreditor måtte kunne regne med, at der var rimelig udsigt til forligsmæssig løsning, og, selv om skyldneren ikke anerkender grundlaget for kravet, hvis skyldneren stiller en stillingtagen i udsigt i forbindelse med de fortsatte forhandlinger.

Da Tryg i forbindelse med korrespondancen med Thisted Forsikring både har tilkendegivet at være imødekommende over for at vurdere forsikringsdækningen og - i hvert fald - har stillet en stillingtagen i udsigt i forbindelse med de fortsatte forhandlinger, må det derfor fastholdes, at der har været tale om forhandlinger i forældelseslovens § 21, stk. 5's forstand, således at forældelse tidligst indtræder 1 år efter det tidspunkt, hvor forhandlingerne må anses at være afsluttede, hvilket var den 29.3.2012.

Det er ikke nogen forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen i forældelseslovens § 21, stk. 5, at forhandlingerne føres af fordringshaveren selv, hvilket fremgår direkte af bestemmelsen.

Hvornår forældelsesfristen skal regnes fra:
Dertil kommer, at forældelsesfristen, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1, først begynder at løbe fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt.

Forsikringsydelsen kunne ikke opgøres umiddelbart efter skadestidspunktet, og Thisted Forsikring fremsatte først sit krav over for Tryg ved brev af 19.9.2011 (stævningens **bilag** …) og over for klager ved stævning af 24.5.2012. Der har derfor først været et konkret krav mod klager, som han kunne rette videre mod Tryg, fra stævningens modtagelse.

Det gøres på den baggrund subsidiært gældende, at klager først fra den 24.5.2012 kunne rejse krav om en egentlig betaling fra Tryg, hvorfor forældelsesfristen på 3 år først begynder at løbe fra dette tidspunkt.

Suspension af forældelsesfrist:
Såfremt Ankenævnet trods ovenstående ikke finder, at der har været ført forhandlinger i forældelseslovens § 21, stk. 5's forstand, gøres det mere subsidiært gældende, at der først er blevet rejst et konkret krav mod klager ved stævning af 24.5.2012 fra Thisted Forsikring, hvorfor klager indtil dette tidspunkt har været ubekendt med sin egen fordring mod Tryg, som forudsætter, at der er blevet rejst et krav mod ham selv.

Forældelsesfristen begynder derfor først at løbe fra stævningens dato, den 24.5.2012, idet klager indtil da har været ubekendt med fordringen, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2.

Sammenfattende:
Af alle disse grunde - både hver for sig og tilsammen - gøres det gældende, at der ikke er indtrådt forældelse, hvad angår klagers krav mod Tryg.

I forhold til Trygs brev af 23.10.2012 skal jeg desuden bemærke, at Tryg i sit brev anfører, at det er en forudsætning for, at der er et erstatningsansvar efter erstatningsansvarslovens § 19, at skaden er forvoldt ved forsæt eller grov uagtsomhed, hvilket Tryg gør gældende, at der ikke var enighed om forud for stævningens udtagelse.

Da hele diskussionen forud for stævningens udtagelse netop gik på, om der var tale om grov uagtsomhed eller forsæt, undrer det mig, at Tryg nu stiller spørgsmålstegn ved, om der påhviler klager et erstatningsansvar.

Efter min opfattelse er der ingen tvivl om, at der påhviler klager et erstatningsansvar, og diskussionen går alene på, om det er fordi han har handlet groft uagtsomhed eller forsætligt. Hvis Tryg mener, at der kan være tale om en lavere ansvarsnorm, hører jeg meget gerne dette."

Ved brev af 21/11 2012 til nævnet har selskabet hertil bl.a. anført:

"Herudover vil vi henlede Ankenævnets opmærksomhed på, at en skadelidt eller dennes forsikring i henhold til Forsikringsaftalelovens § 95, først kan indtræde i sikredes rettigheder, når erstatningspligten er fastslået og erstatningens størrelse er fastlagt.

Eftersom det har været nødvendigt for Thisted Forsikring, at udtage stævning mod vores kunde, er det fortsat vores opfattelse, at disse forudsætninger for indtrædelse i sikredes rettigheder ikke er opfyldt.

Dette medfører efter vores opfattelse, at selv hvis der skulle have været ført forhandlinger suspenderer dette ikke forældelsen i forhold til sikrede, med hvem der i hvert fald ikke har været ført forhandlinger.

I den forbindelse skal vi pointere, at det fortsat er vores opfattelse, at der ikke har været ført forhandlinger i et sådant omfang, at forældelsesfristen har været suspenderet.

Det har i samtlige henvendelser til Thisteds Forsikrings repræsentant været gjort opmærksom på, at vi, i hvert fald for så vidt angår sodskaderne, har betragtet disse forvoldt ved forsæt, og Thisted forsikring har således ikke haft en berettiget forventning om, at vi ville anerkende

sodskaderne som værende dækningsberettigende skader over ansvarsforsikringen, idet vi konsekvent har fastholdt, at disse er forvoldt med forsæt.

At vi gentagne gange har måtte meddele dette til Thisted forsikrings repræsentant, ændre ikke på, at forældelsen ikke er suspenderet.

I relation til vores kunde, der er sikret på policen har vi den 15. juli 2009 meddelt, at der ikke var dækning over den tegnede ansvarsforsikring, da forholdet var forvoldt med forsæt, og denne meddelelse har vi gentaget ved vores brev af 29. marts 2012, eller mere end 3 måneder før forældelsen var indtrådt.

Der er således i relation til vores kunde, sikrede på policen, ikke været forhandlinger, eller ændringer i holdningen, blot en præcisering af den tidligere stillingtagen.

Ud fra det foreliggende er det således fortsat vores opfattelse, at der ikke i forhold til vores kunde har været foretaget handlinger, der kunne medføre, at vores kunde havde en berettiget forventning om, at vi ikke ville påberåbe os forældelsen.

Vores kundes advokat anfører i sit brev, at forældelsen først kan begynde, når der er en beløbsmæssig vurdering af sagen. Vi er ikke enige i dette.

En ansvarsforsikring skal, hvis der er dækning på policen, enten betale det erstatningskrav, som en ansvarspådragende adfærd har medført, eller hvis der ikke er erstatningsansvar, medvirke til at afvise uberettigede erstatningskrav.

Dette indebærer, at fordringen på ansvarsforsikringen, hvis der er dækning, er at tage stilling til, om der er et erstatningsansvar, hjælpe kunden med at afvise det, hvis ansvaret ikke er til stede, eller at foretage en vurdering af kravets beløbsmæssige størrelse, hvis der er ansvar.

Ud fra disse betragtninger er begyndelsestidspunktet for forældelsesberegningen det tidspunkt, hvor sikrede havde kendskab til omstændigheder, der kunne medføre, at der bliver rejst et erstatningskrav mod sikrede.

Eller med andre ord er begyndelsestidspunktet for forældelsesberegningen det tidspunkt, hvor den ansvarspådragende handling er udført, uanset om der på dette tidspunkt er fastsat et beløb som erstatning eller ej.

Det bestrides således at vores kunde skulle have været ubekendt med de omstændigheder, der kunne og har medført et krav mod kunden, og det fastholdes, at vores kunde havde denne kendskab da den skadevoldende handling blev udført.

På trods af, at vi den 15. juli 2009 meddeler vores kunde, at forholdet ikke er omfattet af den tegnede ejerskifteforsikring, foretager vores kunde sig intet.

Vores kunde retter således ikke henvendelse til os, eller tager retslige skridt i sagen, før end sagen indbringes for Ankenævnet den 3. juli 2012. Da dette er mere end 3 år efter, at den ansvarspådragende handling har været udført, og vores kunde har haft kendskab til, at der kunne blive rejst krav i anledning af den ansvarspådragende handling, er det fortsat vores opfattelse, at kravet er forældet efter gældende ret.

Vedrørende vores kundes advokats bemærkninger i sammenfatningen må vi fastholde, at allerede fordi der er udtaget stævning i sagen finder vi det ikke dokumenteret, at erstatningsan-

svaret er fastslået eller at erstatningens størrelse er bestemt, hvorfor Thisted Forsikring netop som forklaret ovenfor ikke er indtrådt i sikredes ret efter Forsikringsaftalelovens § 95."

Af politirapporten fremgår bl.a.:

"Anmelderen, …, forklarede kort, at hendes søn havde opholdt i garagen da branden opstod. Sønnen var nu på sit værelse, idet han græd.
…
./. Afhøringsrapport, Anmelder, Vedlagt.

Indsatslederen forklarede, at branden var slukket og der kun var tale om småskader samt sodskader på bygningen. Arnestedet var midt på garagegulvet og det var en benzindunk der formentlig var gået ild i. Han oplyste, at der ikke var farer for mennesker eller dyr.

Indsatslederen anviste herefter gerningsstedet.

På stedet holdt der 2 brandbilen samt indsatslederbilen. Der var røg som kom ud fra garagen, men patruljen kunne ikke se nogen flammer. Der var ca. 10 tilskuer til branden, men alle var gæster fra ….pladsen.

Gerningsstedet er en ca. 100 kvm. stor garage beliggende på ... Garagen ligger ca. 200 nord for hovedindgangen til …pladsen og var opført i røde muresten.

Garagen er indrettet med et forlokale på ca. 70 kvm., der bliver brugt til opbevaring af hestefoder, værktøj, græsslåmaskiner og minitraktorer. Herudover er der et baglokale på ca. 30 kvm. Baglokalet bliver brugt til opbevaring af div. malingsrester, store tønder med benzin samt mindre benzindunke. Herudover bliver baglokalet brugt til værksted for campingpladsens maskiner. I baglokalet er der langs skillevæggen mellem for- og baglokalet placeret et bord.

Der er adgang til stedet via en alm. sydvendt trædør, der er ligeledes adgang til stedet via en sydvendt eldreven garageport. Herudover er en nordvendt bagdør, som har direkte adgang til baglokalet.

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at der havde været brand garagens baglokale. Brandstedet var tydeligt midt på gulvet i nogle malerspande. På bordet i baglokalet lå der en lighter.

Arnestedet var en benzindunk som lå midt på gulvet ca. 20 cm. væk fra malerspandene. Hele baglokalet var sodskadet og et elskab var brændt væk. Der var ikke yderligere skade som følge af branden."

Om afhøring af klagerens søn fremgår bl.a.:

"Beredskabslovens § 71, nr. 1, ved den 04. juni 2009 ca. kl. 16.38 på … at have undladt at udvise tilbørlig forsigtighed med ild, lys, tændstikker mv., idet han havde tændt ild til noget papir og efterfølgende overhældt det brændende papir med benzin. Som følge heraf var der opstået en mindre brand.
…
Afhøringens resultat:
Afhørte forklarede, at han befandt sig garagens baglokale, hvor han kedede sig. Han hentede en lighter og satte ild til noget papir fra nogle sukkerknalder.

> Afhørte syntes ikke ilden var kraftig nok, og derfor tog han en lille benzindunk og overhældte det brændende papir med benzin. Pludselig var flammerne store og afhørte smed benzindunken fra sig. Afhørte løb op til hovedindgangen til …pladsen, hvorfra der blev ringet til 112."

Af korrespondancen mellem Thisted Forsikring og det indklagede selskab fremgår bl.a., at selskabet i breve af 15/7 2009, 5/11 2009, 24/2 2010 har fastholdt at skaden ikke var omfattet af klagerens ansvarsforsikring.

I brev af 10/1 2012 fra det indklagede selskabs advokatafdeling til Thisted Forsikrings advokat hedder det bl.a.:

> "Det er Trygs opfattelse, at sodskaden på ejendommen er forvoldt forsætligt, hvorfor der ikke er fuld dækning under den af skadevolder tegnede ansvarsforsikring, jf. forsikringsaftalelovens § 18.
> …
> Da skadevolder ifølge sin egen forklaring var helt bevidst om, at han uden noget tjenligt formål, inde i en bygning, tændte ild til noget papir *I* en sukkerknald, og efterfølgende hældte benzin herpå - med det ene formål at eskalere branden - er det Trygs opfattelse, at skaden i et vist omfang er forvoldt forsætligt.
>
> Ved antændelse af papir og brandbare væsker inden døre, er der således en så åbenlys risiko for at forvolde sodskader, at skadevolder må have indset, eller burde have indset, at sodskaden var en sandsynlig følge af handlingen.
>
> På denne baggrund er det Trygs opfattelse, at handlingen, for så vidt angår de forvoldte sodskader, må karakteriseres som forsætlig.
> …
> På baggrund af praksis fra ankenævnet kan det konstateres, at helt åbenbare følger af farlige handlinger, skal betragtes som forsætlige forvoldte skader, også i de situationer, hvor der måske ikke er tale om direkte forsæt.
>
> Da det i denne sag kan diskuteres, om skadevolder havde forsæt til at forvolde egentlige brandskader - andre skader end sodskader forstås - er Tryg indstillet på at vurdere dækningen under skadevolders ansvarsforsikring på ny i forhold til disse eventuelle skader. Da det ikke fremgår af den modtagne taksatorrapport, i hvilket omfang de afholdte udgifter hidrører fra udbedring af egentlige brandskader, skal jeg bede om at modtage en specificeret opgørelse over de ud udbedrede skader og dokumentation herfor, herunder kopi af samtlige betalte fakturaer."

I brev af 15/2 2012 til Thisted Forsikrings advokat hedder det bl.a.:

> "Det fastholdes på baggrund af ovenstående, at sodskaderne på bygningen (og skaderne på løsøret) er forvoldt forsætligt, hvorfor der ikke er dækning under den tegnede ansvarsforsikring. Samtidig skal jeg dog endnu en gang understrege, at Tryg er indstillet på at vurdere dækningen under skadevolderes forsikring i forhold til eventuelle egentlige brandskader på bygningen. Jeg skal derfor igen bede om at modtage en specificeret opgørelse over de udbedrede skader og dokumentation herfor, herunder kopi af samtlige betalte fakturaer.

Deres bemærkninger imødeses."

Af brev af 29/3 2012 til klageren fra Tryg Forsikring A/S fremgår bl.a.:

"Thisted Forsikring G/S har varslet et regreskrav mod Deres søn i anledning [af] brandskaden 5. juni 2009. Som meddelt ved brev af 15. juli 2009 er der desværre ikke dækning under ansvarsforsikringen for denne skade.

Til Deres orientering vedlægges kopi af den seneste korrespondance mellem Tryg og Thisted Forsikring, ved advokat …

Samtidig skal jeg gøre opmærksom på, at I har mulighed for at klage over vores afgørelse til Ankenævnet for Forsikring. Ankenævnet er et upartisk nævn, hvor formanden er højesteretsdommer. I nævnet sidder desuden repræsentanter for såvel Forbrugerrådet som forsikringshvervet. Der skal anvendes et særligt klageskema, som kan hentes på Ankenævnets hjemmeside; www.ankeforsikring.dk."

Klagerens advokat har i brev af 27/9 2013 til ankenævnet oplyst, at hun har repræsenteret klageren fra begyndelsen af juli 2012.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Stk. 8.4 Følgende ansvar er ikke dækket:**

Stk. 8.4.1
Ansvar for skader forvoldt med forsæt, medmindre skadevolderen er under 14 år eller har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt på grund af sin sindstilstand."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærkes, at nævnet finder, at selskabet ikke på det foreliggende grundlag har godtgjort, at klagerens søn har handlet forsætligt med hensyn til forvoldelsen af skaden. Det bliver herefter afgørende, om selskabet over for klageren kan påberåbe sig forældelse, navnlig i en situation som den foreliggende, hvor selskabet ikke i sit brev af 29/3 2012 med vejledning om klageadgangen til klageren - der dengang ikke var repræsenteret ved advokat - gjorde ham opmærksom på, at kravet i løbet af kort tid ville forældes.

21. 82.808

Nævnet finder, at spørgsmålet om forældelse er af en så principiel juridisk karakter, at dette spørgsmål må afgøres af domstolene. Med henvisning til § 4 i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at afgøre dette spørgsmål.

Herefter

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre, om kravet mod selskabet, Tryg Forsikring A/S, er forældet.

Poul Sørensen